

han lyste efter en samlet Lønningsreform for Militæretaten. Han siger nemlig: „Overhovedet Militæretaten paa samme Maade, som den omfatter de andre Etater.“ Vedkender han sig dette, maa Meningens dog vistnok være for alle fornuftige Mennesker, at det ogsaa gælder Officererne.

Formanden: Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Vil det ærede Medlem besvare mig dette Spørgsmaal: Hvis vi kunne paa-pege Omraader indenfor de lavere lønnede Klasser af Militæretaten, hvor der er samme Trang som for andre Bestillingsmænd, vil han saa være med til at afhjælpe denne Trang uden dertil at knytte den Forudsætning, som han knytter til Lønningsforhøjelserne for de øvrige militære Underklasser? Vil han svare derpaa, saa kunne vi tales ved om dette.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg konstaterer, at det er umuligt at faa Svar hos det ærede Medlem, om han vedkender sig den af mig anførte Udtalelse.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Ja, overfor dette maa jeg konstatere, at det ærede Medlem ikke vil give mig Svar paa min Forespørgsel.

Martin Olsen: Der har fra enkelte Medlemmers Side været Tale om, at man muligvis var i Stand til at finde et andet Princip for disse eller kommende Lønningslove, da man er ked af de stadige Krav, som komme frem, og mener, at der maatte kunne findes en Modus, en Gradmaaler, hvorefter man kunde regulere Lønningerne i Fremtiden. Og det ærede Medlem for Skern (Ovesen), der talte forleden Dag, vil nu have set, at man under Forhandlingerne har sluttet sig til hans tidligere fremsatte Tanke om, at man maatte se at finde en saadan Gradmaaler, og det ærede Medlem tror naturligvis da, at han er den, der har fundet dette perpetuum mobile, som var i Stand til at gaa til evig Tid

og til Verdens Ende. Foruden ham har et af Partierne, „Reventlow“, talt i samme Retning, og endelig har nu det ærede Medlem for Veringe (Lindø) sluttet sig dertil og ment, at det kunde være rart at finde en saadan Ting.

Jeg giver de Herrer fuldstændig Ret i, at dersom man ganske mekanisk vilde være i Stand til for alle Tider at finde et Maal, der af sig selv viste, hvorledes Lønningerne skulde reguleres, vilde det være et overordentlig stort Fremskridt. Men de Herrer se bort fra en Ting, nemlig fra det bestaaende Samfunds Grundlag, thi det have de Herrer jo ikke fjernet. Jeg sagde om det ærede Medlem for Skern, at han ikke maatte tro, at det var ham, der havde opfundet denne Evighedsmaskine. Man har eksperimenteret dermed ogsaa tidligere, og man eksperimenterer dermed den Dag i Dag. De engelske Fagforeninger have enkelte Steder den saakaldte „glidende Skala“, hvilket vil sige, at man har fastsat en Grundløn, og saa er man bleven enig om, at naar Konjunkturerne forbedres, saa skal Lønnen gaa op, og naar de forværre sig, skal den gaa ned. Undertiden er det saadan, at Lønnen ikke skal gaa op i gode Tider, men blive staaende, medens den skal gaa ned i daarlige Tider. Hvad følger nu af dette, som jo er akkurat saadant noget, som det ærede Medlem har forsvaret? Følgen er naturligvis denne, at hver Gang Tiderne gaa i Vejret, saa melde Arbejdsgiverne sig ikke med Ønsker om at faa Lønningerne forhøjede, de vente ganske roligt til Arbejderne selv komme og kræve Arbejdslønnen forhøjet, akkurat som nu, og er det nedadgaende Tider, komme Arbejderne selvfølgelig ikke og melde sig til Lønnedsættelse, men de vente, til Arbejdsgiverne stille saadanne Krav. Og hver Gang er der akkurat den samme Strid om Lønningsspørgsmaalene, som om der slet ingen glidende Skala var. Det er Resultatet af det Eksperiment, som har været gjort i England, som ikke har bevaret sig, og som man har søgt at komme bort fra, da det ikke er lykkedes hverken fra den ene eller den anden Side. Muligvis er der enkelte Arbejdsgivere, som endnu holde fast derpaa, men Arbejderne gøre det i hvert Fald ikke og ønske at komme bort fra, det snarest muligt. At det i sig selv er et ganske uretfærdigt og uholdbart Princip eller System, viser den Omstændighed, at man vil bort derfra.

For øvrigt synes jeg, at naar de Herrer mene, at der maa saadant noget selvregulerende, noget automatisk til, havde